

Spis Treści

Rozdział I.....	2
ZASADY ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ	
Rozdział II.....	3
FORMY POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA	
Rozdział III.....	4
WYŁĄCZENIE ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ	
Rozdział IV.....	4
KARY	
Rozdział V.....	5
KARY DODATKOWE	
Rozdział VI.....	6
RECYDYWA	
Rozdział VII.....	7
WYKONANIE KAR POZBAWIENIA WOLNOŚCI	
Rozdział VIII.....	8
ZWOLNIENIE Z ODBYCIA RESZTY KARY ORAZ ZATARCIE SKAZANIA	
Rozdział IX.....	8
ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PRZESTĘPSTWA POPEŁNIONE ZA GRANICĄ	
Rozdział X.....	9
OBJAŚNIENIE WYRAŻEŃ USTAWOWYCH	
Rozdział XI.....	10
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO KRÓLESTWU NORDII	
Rozdział XII.....	11
PRZESTĘPSTWO PRZECIWKO SIŁOM ZBROJNYM	
Rozdział XIII.....	11
PRZESTĘPSTWO PRZECIWKO SIŁOM ZBROJNYM	
Rozdział XIV.....	12
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO OSOBIE	
Rozdział XV.....	13
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO WOLNOŚCI SUMIENIA LUB WYZNANIA	
Rozdział XVI.....	13
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO DZIAŁALNOŚCI INSTYTUCJI PAŃSTWOWYCH I SAMORZĄDOWYCH	
Rozdział XVII.....	14
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO WYMIAROWI SPRAWIEDLIWOŚCI	
Rozdział XVIII.....	15
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO OCHRONIE INFORMACJI	
Rozdział XIX.....	16
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO DOKUMENTOM I TOŻSAMOŚCI	
Rozdział XX.....	17
PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO MIENIU, OBROTOWI GOSPODARCZEMU, PIENIĘŻNEMU I PAPIERAMI WARTOŚCIOWYMI	
Rozdział XXI.....	18
PRZEPISY KOŃCOWE	

Ustawa o Kodeksie Karnym
nr 21/10

Rozdział I

ZASADY ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ

Art. 1. [Przestępstwo]

1. Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia.
2. Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma.
3. Nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.

Art. 2. [Odpowiedzialność za zaniechanie]

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo skutkowe popełnione przez zaniechanie podlega ten tylko, na kim ciążył szczególny prawny obowiązek zapobiegnięcia skutkowi.

Art. 3. [Zmiana ustawy]

Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa stosuje się ustawę, która obowiązywała podczas popełnienia przestępstwa.

Art. 4. [Zasada terytorialna]

Ustawę karną stosuje się do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony na terytorium Królestwa Nordii.

Art. 5. [Czas i miejsce popełniania przestępstwa]

1. Czyn zabroniony uważa się za popełniony w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania do którego był obowiązany.
2. Czyn zabroniony uważa się za popełniony w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany, albo gdzie skutek stanowiący znamię czynu zabronionego nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić.

Art. 6. [Umyślność]

1. Czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.
2. Czyn zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Art. 7. [Zbieg przepisów]

1. Ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo.
2. Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów wymierzając karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą.

Art. 8. [Czyn ciągły]

Dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony, jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste.

Warunkiem uznania wielkości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Rozdział II

FORMY POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Art. 9. [Sprawstwo]

Odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą ale także kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie tego czynu.

Art. 10. [Usiłowanie]

Odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Art. 11. [Podżeganie]

Odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.

Art. 12. [Pomocnictwo]

Odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie.

Art. 13. [Karalność]

Sąd wymierza karę za sprawstwo, usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w granicach przewidzianych dla danego przestępstwa.

Art. 14. [Odstąpienie i czynny żal]

1. Nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.
2. Nie podlega karze współdziałający, który dobrowolnie zapobiegł dokonaniu czynu zabronionego.

Rozdział III

WYŁĄCZENIE ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ

Art. 15. [Obrona konieczna]

Nie popełnia przestępstwa, kto w obronie koniecznej odpiera bezprawny, bezpośredni zamach na jakiegokolwiek dobro chronione prawem.

Art. 16. [Stan wyższej konieczności]

1. Nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakiegokolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie da się inaczej uniknąć, a dobro poświęcone nie przestawia wartości oczywiście wyższej od dobra ratowanego.

2. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy z ciążących na sprawcy obowiązków tylko jeden może być spełniony.

Art. 17. [Błąd co do kontratypu]

Nie popełnia przestępstwa, kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność wyłączająca bezprawność albo winę.

Art. 18. [Osoba nietykalna]

Nie popełnia przestępstwa Król Nordii.

Rozdział IV

KARY

Art. 19. [Kary]

1. Karami są:

2. nadzór,

3. areszt,

4. więzienie,

5. banicja.

6. Za czyn zabroniony popełniony nieumyślnie nie wymierza się kary banicji, a maksymalny wymiar kary więzienia wynosi trzy miesiące.

7. Jeżeli przepis nie przewiduje kary innej, niż banicja, za czyn zabroniony popełniony nieumyślnie wymierza się karę od jednego do trzech miesięcy więzienia.

Art. 20. [Wymiar kary]

Kary nadzoru, aresztu, więzienia wymierza się w miesiącach i dniach.

Art. 21. [Nadzór]

- 1.Kara nadzoru trwa najdłużej miesiąc.
- 2.Skazany na karę nadzoru nie może swobodnie wypowiadać się w miejscach publicznych (moderacja). [W miejscach publicznych, których warunki techniczne uniemożliwiają uprzednią kontrolę wypowiedzi ukaranego lub skazanego przed ich opublikowaniem, karę nadzoru lub aresztu wykonuje się w ten sposób, że skazanemu lub ukaranemu uniemożliwia się wypowiadanie w miejscu publicznym.]

Art. 22. [Areszt]

- 1.Kara aresztu trwa najdłużej trzy miesiące.
- 2.Skazany na karę aresztu nie może swobodnie wypowiadać się w miejscach publicznych (moderacja) a także zmieniać miejsca zamieszkania oraz korzystać z publicznego systemu bankowego. [W miejscach publicznych, których warunki techniczne uniemożliwiają uprzednią kontrolę wypowiedzi ukaranego lub skazanego przed ich opublikowaniem, karę nadzoru lub aresztu wykonuje się w ten sposób, że skazanemu lub ukaranemu uniemożliwia się wypowiadanie w miejscu publicznym.]

Art. 23. [Więzienie]

- 1.Kara więzienia trwa najkrócej miesiąc, najdłużej sześć miesięcy.
- 2.Skazany na karę więzienia nie może wypowiadać się w miejscach publicznych, a także zmieniać miejsca zamieszkania oraz korzystać z publicznego systemu bankowego. Skazany z mocy prawa zostaje złożony z pełnionych funkcji publicznych a także nie może obejmować funkcji publicznych podczas odbywania kary.

Art. 24. [Banicja]

- 1.Skazanego na karę banicji usuwa się z Królestwa Nordii i wszystkich jego miejsc publicznych. Dane osobowe skazanego usuwa się z systemów informatycznych. Skazany, z mocy samego prawa, traci posiadane obywatelstwo, tytuł szlachecki lub arystokratyczny, ordery i odznaczenia państwowe a także stopień wojskowy. Skazany z mocy prawa zostaje złożony z pełnionych funkcji publicznych.
- 2.W zakresie praw majątkowych, skazanego uznaje się za zmarłego.
- 3.Skazany na karę banicji nie może wypowiadać się w miejscach publicznych a także korzystać z publicznych systemów informatycznych.
- 4.Karę banicji wykonuje się nie wcześniej niż w terminie siedmiu dni od uprawomocnienia się wyroku, chyba że Król oświadczy że nie skorzysta z prawa łaski.

Rozdział V

KARY DODATKOWE

Art. 25. [Kary dodatkowe]

Karami dodatkowymi są:

- 1.grzywna,
- 2.przepadek,
- 3.zakaz sprawowania funkcji publicznych,
- 4.obniżenie stopnia wojskowego,

5.degradacja.

Art. 26. [Grzywna]

- 1.Sąd może orzec karę grzywny obok kary nadzoru, aresztu, więzienia.
- 2.Sąd może orzec karę grzywny, jeżeli przestępstwo było popełnione w celu uzyskania korzyści majątkowej albo skazany taką korzyść z przestępstwa uzyskał.
- 3.Grzywny nie orzeka się jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że skazany nawiązki nie uiści a jej egzekucja okaże się bezskuteczna albo orzeczono karę nawiązki.
- 4.Grzywnę wymierza się na rzecz Królestwa.

Art. 27. [Przepadek]

- 1.Sąd orzeka przepadek mienia pochodzącego bezpośrednio z przestępstwa z zakresie w jakim mienie to nie podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.
- 2.Sąd orzeka przepadek korzyści majątkowych, które sprawca, chociażby pośrednio uzyskał z popełnienia przestępstwa w zakresie w jakim korzyść ta nie podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.

Art. 28. [Zakaz sprawowania funkcji publicznych]

- 1.Sąd orzeka zakaz sprawowania wszystkich albo określonych funkcji państwowych, jeżeli sprawca dopuścił się przestępstwa w związku z wykonywaniem przez niego funkcji publicznej a z okoliczności wynika, że sprawowanie w przyszłości funkcji publicznej przez sprawcę groziłoby istotnym dobrom chronionym prawem.
- 2.Zakaz sprawowania funkcji publicznych wymierza się w dniach i miesiącach.
- 3.Zakaz sprawowania funkcji publicznych trwa najkrócej sześć, najdłużej osiemnaście miesięcy.

Art. 29. [Obniżenie stopnia wojskowego]

Sąd może orzec obniżenie stopnia wojskowego, jeżeli żołnierz dopuścił się czynu zabronionego w związku z pełnieniem służby wojskowej.

Art. 30. [Degradacja]

- 1.Sąd może orzec degradację, jeżeli żołnierz dopuścił się czynu zabronionego w związku z pełnieniem służby wojskowej a stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny.
- 2.Degradacja obejmuje utratę posiadanego stopnia wojskowego i powrót do stopnia szeregowego.

Rozdział VI

RECYDYWA

Art. 31. [Recydywa]

Popelnia przestępstwo w warunkach recydywy, kto będąc uprzednio skazanym za przestępstwo, ponownie popelnia przestępstwo zagrożone taką samą karą lub karą łagodniejszą.

Art. 32. [Kara]

- 1.Kto, w warunkach recydywy, popełnia przestępstwo zagrożone karą nadzoru albo aresztu, podlega karze aresztu albo więzienia.
- 2.Kto, w warunkach recydywy, popełnia przestępstwo zagrożone karą aresztu albo więzienia, podlega karze więzienia.

Rozdział VII

WYKONANIE KAR POZBAWIENIA WOLNOŚCI

Art. 33. [Pozbawienie wolności]

- 1.Przepisy rozdziału niniejszego stosuje się do kar pozbawienia wolności
- 2.Karami pozbawienia wolności są w hierarchii surowości od najłagodniejszej do najsurowszej:
- 3.nadzór,
- 4.areszt,
- 5.więzienie,

Art. 34. [Kara łączna]

- 1.Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności osobie skazanej uprzednio za inne przestępstwo na karę pozbawienia wolności, która nie została jeszcze w całości lub części wykonana, orzeka karę łączną. Jeżeli karę pozbawiania wolności już w części wykonano, przy obliczaniu kary łącznej, przyjmuje się, że karę tę orzeczono w wymiarze, który pozostał do jej odbycia w całości.
- 2.Sąd orzeka jako karę łączną karę tego rodzaju, co najsurowsza z kar orzeczonych za jedno ze zbiegających się przestępstw.
- 3.Sąd wymierza karę łączną nie mniejszą niż najsurowsza z kara orzeczonych za jedno ze zbiegających się przestępstw, a nie większą niż suma kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa.
- 4.Niezależnie od przepisu ustępu poprzedniego, kara łączna nie może przekroczyć:
 - Jednego miesiąca i czternastu dni nadzoru albo
 - Czterech miesięcy i czternastu dni aresztu lub dozoru albo
 - Dziwięciu miesięcy więzienia
 - Kara łączna za czyny zabronione popełnione nieumyślnie nie może przekroczyć dziewięciu miesięcy więzienia.

Art. 35. [Kary majątkowe]

Przepisy o karze łącznej stosuje się odpowiednio do kary pozbawienia wolności orzeczonej zamiast kary nawiązki albo kary grzywny.

Art. 36. [Zakaz wypowiedania się w miejscach publicznych]

- 1.Przez zakaz wypowiedania się w miejscach publicznych podczas odbywania kary pozbawienia wolności rozumie się także zakaz pośredniego uczestnictwa, w szczególności poprzez zamieszczanie wypowiedzi za pośrednictwem innych osób.
- 2.Bieg terminu wykonania kary ulega przerwaniu, jeżeli skazany narusza zakazy wynikające z orzeczonej kary.

Art. 37. [Zasady wykonania kary]

Niezależnie od przepisów rozdziałów poprzednich skazanemu na karę pozbawienia wolności umożliwia się swobodne wypowiedzanie w miejscach publicznych oraz korzystanie z publicznego systemu informatycznego w zakresie, w jakim jest to niezbędne do podejmowania czynności procesowych przed wymiarem sprawiedliwości.

Art. 38. [Kary inne niż pozbawienie wolności]

Kary inne, niż polegające na pozbawieniu wolności wykonuje się niezależnie od kar pozbawienia wolności.

Rozdział VIII

ZWOLNIENIE Z ODBYCIA RESZTY KARY ORAZ ZATARCIE SKAZANIA

Art. 39. [Zwolnienie z kary pozbawienia wolności]

1. Sąd może skazanego na karę pozbawienia wolności zwolnić z odbycia reszty kary, jeżeli z okoliczności wynika, że skazany będzie przestrzegał porządku prawnego.
2. Sąd skazanego na karę pozbawienia wolności zwalnia z odbycia reszty kary, jeżeli skazany podczas odbywania kary wykonał pracę użyteczną społecznie znacznych rozmiarów, a z okoliczności wynika, że skazany będzie przestrzegał porządku prawnego.

Art. 40. [Ograniczenia]

Skazanego można zwolnić po odbyciu przez niego co najmniej 1/3 orzeczonej kary pozbawienia wolności. Przepis stosuje się odpowiednio do zwolnienia z zakazu zajmowania funkcji publicznej.

Art. 41. [Zatarcie skazania]

1. Z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe.
2. Sąd może, na wniosek skazanego, zarządzić zatarcie skazania po co najmniej 6 miesiącach od ogłoszenia prawomocnego wyroku sądu.

Rozdział IX

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PRZESTĘPSTWA POPEŁNIONE ZA GRANICĄ

Art. 42.

Ustawę karną stosuje się do mieszkańca Królestwa Nordii nieposiadającego statusu mieszkańca ani obywatelstwa państwa, w którym przestępstwo popełniono.

Art. 43.

Ustawę karną stosuje się do mieszkańca Królestwa Nordii, który posiada status mieszkańca lub obywatelstwo państwa, w którym popełniono przestępstwo, a popełnił przestępstwo przeciwko Królestwu Nordii, nordyjskim osobom fizycznym i prawnym, nordyjskim jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz instytucjom nordyjskim.

Art. 44.

1. Warunkiem odpowiedzialności karnej za czyn popełniony za granicą jest uznanie tego czynu za przestępstwo w miejscu jego popełnienia.
2. Jeśli między ustawą nordyjską, a prawem obowiązującym na terenie, na którym przestępstwo popełniono, zachodzą różnice, należy je uwzględnić na korzyść sprawcy.
3. Warunku przewidzianego w ustępach poprzednich nie stosuje się wobec funkcjonariuszy publicznych Królestwa Nordii, którzy popełnili za granicą przestępstwo w związku z pełnieniem swoich funkcji oraz do mieszkańców Królestwa Nordii, którzy popełnili przestępstwo na terenie nie podlegającym żadnej władzy.

Rozdział X

OBJAŚNIENIE WYRAŻEŃ USTAWOWYCH

Art. 45.

Korzyścią majątkową lub osobistą jest zarówno korzyść dla siebie, jak dla innych.

Art. 46.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Art. 47.

Groźbą bezprawną jest również groźba spowodowania postępowania karnego lub rozgłoszenia wiadomości uwłaczającej czci zagrożonego lub jego osoby najbliższej; nie stanowi groźby zapowiedź spowodowania postępowania karnego, jeżeli ma ona jedynie na celu ochronę prawa naruszonego przestępstwem.

Art. 48.

Funkcjonariuszami publicznymi są:

1. Król
2. Szef Rządu,
3. posłowie,
4. ministrowie i wiceministrowie,
5. szefowie i pracownicy państwowych agencji,
6. sędziowie, i aplikanci sądowi,
7. prokuratorzy i aplikanci prokuratorscy,
8. osoby zarządzające jednostkami samorządu terytorialnego,
9. członkowie organów stanowiących w jednostkach samorządu terytorialnego,
10. kierownicy i członkowie misji dyplomatycznych i konsularnych,
11. inne osoby będące pracownikami administracji rządowej lub samorządowej, chyba, że pełnią wyłącznie funkcje usługowe,
12. funkcjonariusze służb bezpieczeństwa.

Art. 49.

Napaścią, w rozumieniu ustawy, jest zarówno napaść słowna dokonana przy użyciu wyrazów obraźliwych lub wulgarnych, jak i spamowanie skrzynki pocztowej lub świadome wysyłanie zainfekowanych wiadomości elektronicznych albo wiadomości elektronicznych zawierających odsyłacze do zainfekowanych stron internetowych lub programów komputerowych.

Rozdział XI

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO KRÓLESTWU NORDII

Art. 50.

Kto podejmuje działania, które mają na celu pozbawienie Królestwo Nordii niepodległości, oderwanie od niego części obszaru lub zmianę środkami bezprawnymi konstytucyjnego ustroju Królestwa Nordii, podlega karze karze banicji.

Art. 51.

Kto podejmuje działania zmierzające bezpośrednio do bezprawnego usunięcia konstytucyjnego organu Królestwa Nordii, podlega karze karze banicji.

Art. 52.

Kto środkami bezprawnymi wywiera wpływ na czynności urzędowe konstytucyjnego organu Królestwa Nordii, podlega karze więzienia.

Art. 53.

Kto posługuje się więcej, niż jedną tożsamością w Królestwie Nordii, podlega karze karze banicji.

Art. 54.

Kto doprowadza miejsca publiczne Królestwa Nordii, samorządów lub ich organów do stanu praktycznej nieużywalności, podlega karze więzienia.

Art. 55.

Kto, wbrew przepisom ustawy lub prawa miejscowego, niszczy lub usuwa zapisy albo archiwa z miejsc publicznych Królestwa Nordii lub samorządów, podlega karze więzienia.

Art. 56.

- 1.Kto działa na szkodę Królestwa Nordii, będąc upoważnionym do występowania w jego imieniu w stosunkach z rządem obcego państwa, podlega karze więzienia.
- 2.Kto, dopuszczając się przestępstwa określonego w ust. 1, wywołał szkody wielkich rozmiarów, podlega karze karze banicji.

Art. 57.

Kto bierze udział w działalności obcego wywiadu przeciwko Królestwu Nordii, podlega karze banicji.

Art. 58.

Kto przechowuje, zdobywa lub gromadzi informacje w celu przekazania ich obcemu wywiadowi, podlega karze więzienia.

Art. 59.

Kto publicznie znieważa Naród Nordii lub Królestwo Nordii podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

Art. 60.

Kto pomawia albo dopuszcza się napaści na Króla Nordii lub jego małżonkę podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 61.

Kto na terytorium Królestwa Nordii dopuszcza się napaści na głowę państwa obcego, kierownika placówki dyplomatycznej lub konsularnej, osobę należącą do misji dyplomatycznej lub konsularnej albo osobą korzystającą z podobnej ochrony na podstawie umów międzynarodowych albo powszechnie uznanych zwyczajów, podlega karze aresztu albo karze więzienia. Przepis stosuje się, jeśli państwo obce zapewnia wzajemność.

Art. 62.

1. Kto publicznie znieważa, usuwa lub, mając taki obowiązek, nie umieszcza symboli państwowych, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.
2. Tej samej karze podlega, kto znieważa, usuwa lub, mając taki obowiązek, nie umieszcza obcego symbolu państwowego. Przepis stosuje się, jeśli państwo obce zapewnia wzajemność.

Rozdział XII

PRZESTĘPSTWO PRZECIWKO SIŁOM ZBROJNYM

Art. 63.

Kto prowadzi zaciąg do służby wojskowej w obcym wojsku lub w obcej organizacji wojskowej, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Rozdział XIII

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO PORZĄDKOWI PUBLICZNEMU

Art. 64.

Kto publicznie nawołuje do popełnienia przestępstwa, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

Art. 65.

Kto publicznie pochwała popełnienie przestępstwa, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

Art. 66.

Kto publicznie znieważa pomnik lub inne miejsce urządzone w celu upamiętnienia zdarzenia historycznego lub uczczenia osoby, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

Art. 67.

1. Kto prezentuje treści pornograficzne osobie nieletniej, podlega karze aresztu albo karze więzienia.
2. Kto publicznie prezentuje treści pornograficzne w taki sposób, że może to narzucić ich odbiór osobie, która sobie tego nie życzy, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.
3. Ściganie przestępstwa określonego w ust. 2 odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Art. 68.

Kto, bez odpowiedniej informacji, rozpowszechnia adresy stron internetowych, których otwarcie może spowodować zagrożenie dla pracy albo mienia osoby oglądającej, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

Rozdział XIV

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO OSOBIE

Art. 69.

Kto, nie będąc do tego odpowiednio umocowany, uniemożliwia albo utrudnia komuś wypowiedanie się w miejscach publicznych Królestwa Nordii, samorządów lub ich organów podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 70.

Kto stosuje groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania lub zaniechania, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 71.

Kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą ją poniżyć w oczach opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego do określonej działalności, stanowiska lub zawodu, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 72.

1. Kto podmiot wymieniony w artykule poprzednim, publicznie znieważa w zamiarze, aby zniewaga dotarła do niego, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.
2. Sprawca nie podlega karze, jeśli zniewagę wywołało naganne zachowanie się pokrzywdzonego,

albo odpowiedział on zniewagą wzajemną.

Art. 73.

Ściganie przestępstw określonych w rozdziale niniejszym odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Rozdział XV

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO WOLNOŚCI SUMIENIA LUB WYZNANIA

Art. 74.

1. Kto publicznie lży lub wyszydza uznane prawnie wyznanie lub związek religijny, albo jego dogmaty, wierzenia lub obrzędy, w taki sposób, że może to narzucić ich odbiór osobie, która sobie tego nie życzy, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

2. Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Rozdział XVI

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO DZIAŁALNOŚCI INSTYTUCJI PAŃSTWOWYCH I SAMORZĄDOWYCH

Art. 75.

1. Kto wywiera bezprawny wpływ na czynności urzędowe organu państwowego lub samorządowego, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

2. Tej samej karze podlega ten, kto umyślnie wprowadza w błąd funkcjonariusza publicznego w związku z pełnieniem przezeń swoich funkcji.

Art. 76.

1. Kto znieważa funkcjonariusza publicznego, albo osobę przybraną mu do pomocy w czasie lub w związku z wykonywaniem przez te osoby czynności urzędowych, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

2. Tej samej karze podlega ten, kto znieważa konstytucyjny organ Królestwa Nordii.

Art. 77.

Kto wykonuje czynności urzędowe funkcjonariusza publicznego nie będąc do tego odpowiednio umocowanym, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 78.

1. Kto, w związku z pełnieniem funkcji publicznej przyjmuje korzyść majątkową albo obietnicę takowej, podlega karze więzienia.

2. Tej samej karze podlega ten, kto uzależnia dokonanie czynności urzędowej od otrzymania korzyści majątkowej albo jej obietnicy lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda.

3. Tej samej karze podlega ten, kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej osobie powołanej do pełnienia funkcji publicznej w związku z pełnieniem takowej funkcji.

4. Odpowiedzialności karnej określonej w ustępach poprzednich nie podlega osoba, która zawiadomiła o zaistniałym fakcie organy powołane do ścigania przestępstw oraz ujawniła wobec nich wszelkie okoliczności czynu, zanim dowiedziały się one o fakcie, jeśli korzyść majątkowa, jej

żądanie lub propozycja została przyjęta.

Art. 79.

1. Kto podejmuje się lub obiecuje podjęcie się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w instytucji państwowej, samorządowej, międzynarodowej lub innej dysponującej środkami publicznymi, powołując się na wpływy w niej podlega karze więzienia.

2. Tej samej karze podlega ten, kto obiecuje korzyść majątkową osobie wymienionej w ustępie poprzednim.

3. Nie podlega odpowiedzialności karnej określonej w ustępach poprzednich, ten, kto zawiadomi o zaistniałym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw oraz ujawni wobec niego wszelkie okoliczności czynu, zanim ten dowiedział się o nim, jeśli propozycja została przyjęta.

Art. 80.

1. Kto, pełniąc funkcję publiczną, przekroczył swoje uprawnienia lub nie dopełnił obowiązków służbowych, wyrządzając szkodę interesowi publicznemu lub prywatnemu, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

2. Kto dopuścił się czynu określonego w ust. 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podlega więzienia.

Rozdział XVII

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO WYMIAROWI SPRAWIEDLIWOŚCI

Art. 81.

Kto wywiera bezprawny wpływ na czynności urzędowe sądu, podlega karze więzienia.

Art. 82.

1. Kto składa fałszywe zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub postępowaniu przygotowawczym do postępowania sądowego, podlega karze więzienia.

2. Przepis ustępu poprzedniego stosuje się odpowiednio do biegłego, którego opinia ma służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub postępowaniu przygotowawczym do postępowania sądowego.

Art. 83.

Kto fałszywie oskarża inną osobę o popełnienie czynów zabronionych przed organem powołanym do ścigania przestępstw, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 84.

Kto tworzy fałszywe dowody i na podstawie ich lub innych podstępnych zabiegów kieruje przeciwko innej osobie ściganie lub postępowanie sądowe, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 85.

Kto zataja dowody niewinności osoby podejrzanej o popełnienie czynów zabronionych, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 86.

Kto zawiadamia o przestępstwie lub wykroczeniu organ powołany do ścigania przestępstw lub wykroczeń, wiedząc, że czynu zabronionego nie popełniono, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.

Art. 87.

Kto utrudnia lub udaremnia postępowanie karne poprzez pomaganie sprawcy przestępstwa albo odbywanie za niego kary, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 88.

- 1.Kto, mając wiarygodną wiadomość o czynie karalnym, nie zawiadamia o tym organu powołanego do ścigania przestępstw, podlega karze nadzoru albo karze aresztu.
- 2.Odpowiedzialności karnej określonej w ustępie poprzednim nie podlega ten, kto posiada wiarygodną informację, że organ powołany do ścigania przestępstw o czynie wie, albo kto zapobiegł dokonaniu czynu.

Art. 89.

Kto, odbywając karę pozbawienia wolności narusza, chociażby pośrednio, zakazy z takiej kary wynikające podlega karze więzienia.

Art. 90.

- 1.Kto nie wykonuje prawomocnego orzeczenia sądu podlega karze aresztu albo karze więzienia.
- 2.Kto nie wykonuje prawomocnego orzeczenia sądu pomimo wyraźnego upomnienia sądu albo innego uprawnionego organu podlega karze więzienia.

Rozdział XVIII

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO OCHRONIE INFORMACJI

Art. 91.

- 1.Kto wbrew przepisom ustawy wykorzystuje informacje stanowiące tajemnicę państwową, podlega karze więzienia.
- 2.Też samej karze podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy tajemnicę państwową osobie niepowołanej ujawnia lub odmawia jej ujawnienia osobie, która ma do niej prawo.

Art. 92.

Kto, wbrew przepisom ustawy bądź przyjętego na siebie zobowiązania, ujawnia, wykorzystuje lub odmawia ujawnienia uprawnionej osobie tajemnicy państwowej mającej szczególne znaczenie dla funkcjonowania państwa, w szczególności informacji dostępowych do państwowych rachunków bankowych lub do publicznych serwerów, karze banicji.

Art. 93.

Kto ujawnia lub wykorzystuje niezgodnie z przyjętymi na siebie zobowiązaniami tajemnicę służbową, handlową lub inną, z którą zapoznał się w związku z pełnioną funkcją lub sprawowanym stanowiskiem, podlega karze aresztu albo karze więzienia. Jeśli poszkodowanym nie jest Królestwo, ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Art. 94.

Kto uzyskuje informacje przełamując elektroniczne lub inne szczególne ich zabezpieczenia, podlega karze więzienia albo karze banicji. Jeśli poszkodowanym nie jest Królestwo, ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Art. 95.

- 1.Kto, nie będąc do tego odpowiednio umocowany, zmienia, uszkadza, niszczy lub usuwa zapis istotnej informacji, podlega karze aresztu albo więzienia.
- 2.Kto dopuszcza się czynu określonego w ustępie poprzednim na szkodę istotnego interesu Królestwa, podlega karze banicji.
- 3.Jeśli pokrzywdzonym nie jest Królestwo, ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Rozdział XIX

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO DOKUMENTOM I TOŻSAMOŚCI

Art. 96.

Kto podrabia lub przerabia dokument w celu użycia go za autentyczny, podlega karze więzienia.

Art. 97.

Kto poświadcza w dokumencie nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 98.

Kto używa dokumentu podrobionego, przerobionego albo poświadczającego nieprawdę podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 99.

Kto wyłudza poświadczenie nieprawdy w dokumencie poprzez wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia takowego, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 100.

- 1.Kto podszywa się pod inną osobę, podlega karze aresztu albo więzienia.
- 2.Kto dokonuje czynu określonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, taką korzyść osiąga albo wyrządza istotną szkodę osobie pod którą się podszywa, podlega karze więzienia.
- 3.Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Rozdział XX

PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO MIENIU, OBROTOWI GOSPODARCZEMU, PIENIĘŻNEMU I PAPIERAMI WARTOŚCIOWYMI

Art. 101.

Kto kradnie mienie, podlega karze więzienia.

Art. 102.

Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 103.

Jeśli przestępstwo kradzieży, oszustwa albo przywłaszczenia dokonane jest na szkodę podmiotu innego, niż Królestwo, ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Art. 104.

Kto rzecz uzyskana za pomocą czynu zabronionego zbywa, nabywa lub pomaga w przeniesieniu jej własności podlega karze więzienia.

Art. 105.

Przepisy artykułów poprzednich niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do programów komputerowych, stron internetowych oraz innej własności intelektualnej.

Art. 106.

Kto działa na szkodę majątkową osoby fizycznej, prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, będąc upoważnionym do zajmowania się jej sprawami majątkowymi, podlega karze więzienia.

Art. 107.

Kto udaremnia lub utrudnia przetarg publiczny w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podlega karze aresztu albo karze więzienia.

Art. 108.

Kto, nie będąc do tego odpowiednio umocowany, puszcza w obieg krajowy lub obcy pieniądź, papiery wartościowe, albo wartości dewizowe, podlega karze więzienia

Art. 109.

Kto, wiedząc o tym, że pochodzi on z czynu przestępczego, pieniądź, papier wartościowy, albo wartości dewizowe sprzedaje, nabywa, przyjmuje albo pośredniczy w przeniesieniu ich własności, podlega karze więzienia.

Rozdział XXI

PRZEPISY KOŃCOWE

Art. 110.

Ustawa wchodzi w życie po ogłoszeniu.

Einar B. Olsen

*Sven
Haugland*